
DZIWUJĄCY SIĘ (3) *part praes act*

się (1), się (1), si(e) (1).

sg m N dziwujący się (2). *pl N m pers* dziwujący się (1).

Sł stp notuje s.v. *dziwować* (się), *Cn* notuje, *Linde* w objaśnieniu s.v. *dziwiciel*.

Okazujący zdziwienie, podziwiający; czczący; mirator Calep, Cn; mirabundus Mącz, Cn; admirator, mirio Cn (3) : *Mirabundus, Dżiwuyący lie/ dżiwowidzny. Mącz 223c; Calep 664b.*

dziwujący się komu (1): *Cić fą szemrácze/ nárzekácze/ chodzący wedle požądliwości fwych/ á vftá ich mowią nádętości/ dżiwuiący fię [mirantens] ośobam dla požytku. WujNT Iud 16.*

Cf **DZIWOWAĆ SIĘ, DZIWOWIDZNY**

KCh